

60910

Blagoslovljenje križeviga pota v Kropi.

(Iz zgod. Danice št. 45. l. 1868.)

Vidili smo, kar jih je veliko želelo viditi; včeraj, roženkransko nedeljo, je bil v obeh naših cerkvah križev pot slovesno blagoslovljen. Visoko častiti frančiškan o. Albert so blagoslovili zjutraj ob petih 104 leta stari križev pot, ki je bil dobil nove križe in okvire, in so tudi imeli dotično pridigo; mašo z izpostavljenim svetim Rešnjim Telesom so pa služili prečastiti gospod korar in stolni fajmošter Jožef Zupan iz Ljubljane. Že ta slovesnost v lepo razsvetljeni cerkvi Matere Božje nas je silno razveselila in ginila; ali še priserčneji in večji veselje smo uživali o blagoslovljanji novega prelepega križeviga pota v farni cerkvi. Ob devetih so nesli mladenčiči nove podove križeviga pota v slovesnem obhodu med zvonjenjem in streljanjem iz Potočnikove hiše sredi terga v farno cerkev. Vsaki štacijon ste spremljale v belo oblečeni deklici s svečami, na to je šla vis. čast. duhovščina in velika množica ljudi, tudi iz sosednih fará. Ko so bili o. Albert križev pot blagoslovili, so imeli gosp. stolni fajm. prelepo pridigo, potem pa o. Albert slovesno mašo in so še poslednjič zahvalno pesem zapeli. Popoldne pred petim litanijami so gosp. korar nam molili iz kancelna križev pot za srečno zadnjo uro, kar pri nas še nikoli nismo vidili.

Naši štacijoni so s pozlačenimi okviri, olupšavami in križi vred po 7 čevljev visoki, po 4 čevlje široki, in jih je zmalal gospod Jožef Blank, Tirolec, ki pa zdaj na Dunaji prebiva, torej ravno tisti malar, ki je bil naredil enak križev pot za šenklaško cerkev v Ljubljani. Naša cerkev je svetla, štacijoni visé samo šest in pol čevlja od tál, pozlačeni okviri,

030026421

olepšave, znamenja Jezusovega terpljenja in križi na beli steni se kaj lepo podajo, podobe pa so tako lepe in žive, resnične in ginljive, dostojne in pomenljive, de jih ne moremo dovolj vredno popisati; zatorej si vsaki lahko misli, kake čutila križev pot v naših sercih zbuja, kako našo cerkev lepša, ki je od stranskih altarjev do kora čez 4 seznje dolga in je dozdej le prazne stene imela, zdaj pa jo zališa 8, in od velicega altarja do prižnice 6 prelepkih štacijonov, ki jih precej ugleda, kdor v cerkev štopi. Kdor premišljuje ljubezen in britkost na Jezusu in Marii in sv. Janezu, žalost na Magdaleni, sovraštvo, zavidnost, maščevanje in vsakoršne strasti na Judih, se mora v dnu serca pretresti in žalovati nad svojimi grehi. Vsak zdaj tudi brez bukev lahko premišljuje Kristusovo terpljenje in priserčno moli ter sliši pri vsakem štacijonu imenitne besede: „O vi vsi, ki memo greste po potu, pogledjte in pomislite, če je bolečina, kakoršna je moja bolečina“. Zato pa tudi premišljevanje podob vsacega do solz gine, veliko jih je že na glas jokalo.

Pred drugimi naj priserčniši zahvala prečast. gosp. dobrotniku, ki od Njih vse to izhaja in nočejo očitne hvale! Pa tudi malarju se zavolj izverstnega dela ne moremo dovolj zahvaliti, le to rečemo: Tako resnično in živo mala le tisti, kateri ima živo vero v sercu, kateri je pravi katoličan; zanj in za vse dobrotnike hočemo s hvaležnim sercem moliti in klicati: „Bog jim stoterno poverni na tem in na unem svetu!“

V Kropi 5. oktobra 1868.

Občinstvo.

Založila cerkev

Kropi.

Natisnil Milic v Ljubljani.